

யாக்கோபு ஒரு கல் தூணை நிறுவுகிறார்

முக்கிய வசனங்கள்: “மறுநாள்
அதிகாலையில் யாக்கோபு தன்
தலையின் கீழ் வைத்திருந்த கல்லை
எடுத்து, அதைத் தூணாக நாட்டி, அதன்
மேல் எண்ணெயை ஊற்றி, அந்த
இடத்திற்குப் பெத்தேல் என்று
பெயரிட்டான்.”—ஆதியாகமம் 28:18,19

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேதம்:
ஆதியாகமம் 28:10-22

இன்றைய முக்கிய வசனங்கள் ஒரு மோசமான
தூழ்நிலைக்கு சாதகமான விளைவைக்
காட்டுகின்றன. யாக்கோபு தன் சகோதரன்
ஏசாவின் முன்னிலையிலிருந்து ஓடிப்போனான்.
தன் சகோதரன் ஈசாக்கின் ஆசீர்வாதத்தைப்
பெற்றதை ஏசா அறிந்ததும், அவனது நோக்கம்
கொலைவெறியாக மாறியது என்று நமக்குச்
சொல்லப்படுகிறது. பழிவாங்கும் எண்ணத்தை
அவன் சத்தமாகப் பேசினான். ஈசாக்கின் வீட்டில்

சிலர் அதைக் கேட்டு அதை அறிவித்தனர். நிலைமையை இப்போது அறிந்த ரெபேக்கா, யாக்கோபுக்கு பதான் ஆராமில் உள்ள தன் சகோதரன் லாபானிடம் சென்று, அங்கே ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடிக்கும்படி அறிவுறுத்தினாள்.

யாக்கோபின் சார்பாக கர்த்தருடைய சித்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று ரெபேக்கா விரும்பினாள். ஈசாக்கு ஏசாவை ஆசீர்வதிக்க விரும்புவதை அறிந்த அவள், யாக்கோபிடம் பின்வரும் உரையாடலைத் தொடங்கினாள்: “ஆகையால், என் மகனே, நான் சொல்வதைக் கேள். நான் உனக்குச் சொல்வது போல் செய். மந்தைகளுக்குப் போய், இரண்டு நல்ல ஆட்டுக்குட்டிகளை என்னிடம் கொண்டு வா. உன் தந்தைக்குப் பிடித்த உணவை நான் அவற்றிலிருந்து சமைப்பேன். உன் தந்தை அதைப் புசித்து, அவர் இறக்குமுன் உன்னை ஆசீர்வதிக்கட்டும்.” ஆதியாகமம் 27:8-10

யாக்கோபு தன் தாயிடம், “என் சகோதரன் ஏசா ரோமமுள்ளவன், என் தோல் மிருதுவானது. என் தந்தை என்னைத் தொட்டால் என்ன செய்வது? நான் அவரை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறேன் என்பதை அவர் பார்ப்பார், பின்னர் அவர் என்னை ஆசீர்வதிப்பதற்குப் பதிலாக என்னைச் சபிப்பார்” என்று பதிலளித்தார்.

ஆனால் அவரது தாயார், “அப்படியானால், என் மகனே, சாபம் என் மீது விழட்டும்! நான் உனக்குச் சொல்வதைச் செய். வெளியே சென்று எனக்காக ஆடுகளை கொண்டு வா!” வசனங்கள் 11-13

செயலற்ற வார்த்தைகள் பெரும்பாலும் மோசமான பலனைத் தருகின்றன. ரெபெக்காள் யாக்கோபிடம், “என் மகனே, உன் சாபம் என் மீது இருக்கட்டும்” என்று சொன்னாள், அது அப்படியே ஆனது. அவள் யாக்கோபை மீண்டும் ஒருபோதும் பார்க்க மாட்டாள்.

பெயெர்செபாவிலிருந்து தப்பியோடியபோது, யாக்கோபு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து, இரவு நெருங்கி, தூங்கவும் கனவு காணவும் அமர்ந்தார். “அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து, சூரியன் மறைந்ததால், இரவு முழுவதும் அங்கேயே தங்கினார். அந்த இடத்தின் கற்களில் ஒன்றை எடுத்து, அதைத் தன் தலையின் மேல் வைத்து, அந்த இடத்தில் தூங்கப் படுத்துக் கொண்டார். பின்னர் அவர் கனவு கண்டார், இதோ, பூமியில் ஒரு ஏணி வைக்கப்பட்டது, அதன் நுனி வானத்தை எட்டியது; அங்கே கடவுளின் தூதர்கள் அதில் ஏறுகிறார்கள், இறங்குகிறார்கள்.” ஆதியாகமம் 28:11,12

அவரது கனவில், கடவுள் ஏணியின் மேல் நின்று, “நான் உன் தந்தையான ஆபிரகாமின் கடவுளும், ஈசாக்கின் கடவுளுமான ஆண்டவர்; நீ படுத்திருக்கும் நிலத்தை உனக்கும் உன் சந்ததியினருக்கும் தருவேன். உன் சந்ததியினர் பூமியின் தூசியைப் போல இருப்பார்கள்; நீ மேற்கிலும் கிழக்கிலும், வடக்கு மற்றும் தெற்கிலும் பரவுவீர்கள்; உன்னிலும் உன் சந்ததியிலும் பூமியின் எல்லா வம்சங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். இதோ, நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன், உன்னைக் காப்பேன்.” வசனங்கள் 13-15

தேவன் தனக்கு ஆபிரகாமின் மகத்தான வாக்குறுதியை உறுதிப்படுத்துகிறார் என்பதை உணர்ந்த யாக்கோபு, தலையணையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட கல்லை எடுத்து ஒரு பலிபீடமாக அமைத்தார். அவர் அதை எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்து, அந்த இடத்திற்கு “தேவனுடைய வீடு” என்று பொருள்படும் பெத்தேல் என்று பெயரிட்டார். கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு நமது நம்பிக்கைகள் மற்றும் கனவுகள் அனைத்தும் நிறுவப்பட்ட அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பாறை இருக்கிறதா? உண்மையில், நமக்கு இருக்கிறது. அது அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இயேசு, நமது விசுவாசத்தின் பாறை.